

Til FØROYA LØGTINGS

TÓRSHAVN

Skattalagið í Føroyum er ótíðarhóskandi og órættvist móti smámanninum, meðan tað eitur stórinntókumanninum og sleppur hon ofta heilt undan skatti.

Undirskrivaði Føroya Javnaðarflokkur hevur tí á seinastu landssamkomu síni samtykt at streingja á heidraða lögting at broyta skattalógina soleiðis, at stórinntókumaðurin ella felag ella virki ikki verður at fáa nakran framhjárætt, tá ið skattalag verður.

Vit loyva okkum at visa á fylgjandi brek millum mong onnur i teirri beinleiðis skattanini:

Tað er einki skil i, at stórinntókumaðurin kann sleppa at draga frá skattainntöku síni fleiri hundrad túsund fyrri skatt og annað, meðan smámaðurin má skatta at kalla av hvörjum oyra, hann vinnur, við undantak av teim fáu hundrad krónunum, hann hevur í skatt og rindar í rentu og fyrri sjúkratrygging.

Tað er eyðsæð, at stórinntókumaðurin ikki skal hava loyvi at draga meiri frá skattainntöku síni enn smámaðurin.

Tað er einki skil i, at maður, ið t. d. keypir eitt far fyrri 40 000 og selir tað aftur fyrri 400.000 kr. og harvið vinnur í reinari forlønastu 360.000 kr., ikki skal vera skyldugur at gjalda skatt av hesum reina vinningi.

Nú tá ið land okkara hevur brúk fyrri so stórum inntökum, kunnu vit ikki longur verða standandi við tær stóru avskrivningarnar (10 % av 2/5 og 25 % av 3/5 av skipsvirðinum). Við hesum frádrátti koma flestu nýkeypt skip at verða skattafri, sjálvt um tey vinna stóran pening. Hetta er skilaleyst og má verða broytt.

Allir menn, sum hava fingist við skattalikning, vita hvussu trupult tað er at fáa fatur í teim veruligum skattainntökum hjá virkjum og summum fólki. Hesum viðvikjandi má skattalógin verða broytt, so møguligt verður at fáa fatur í allar skattainntökum.

Sambært framanfyrri framflutta verður skotið uppá viðvikjandi teirri beinleiðis skattalógini:

1) Engin skal hava loyvi at draga skatt, sjúkrakassagjald o. a. frá skattainntöku síni.

2) Tær fyrstu 6000 kr. av skattainntökuni skulu dýrtíðarviðgerast, t. v. s. deilast við pristalinum (nú 264) og faldast við 100. Hetta vil geva øllum sama frádrátt, hægst slakar 2300 kr. tá ið inntökan liggur við 6000 kr. og meiri. Eftir hesum verður

ein maður við 7000 kr. at rinda lögtingsskatt av $7000 \div c 2.300 = 4.700$ kr., og ein maður ella virki, ið vinnur 100.000 kr. at rinda skatt av kr. $100.000 \div c 2.300 = 97.700$ kr.

3) Aftrat hesum eiga skattastigini at verða gjörd »progressivari« og skattafrælsismarkið verða sum tað er, tá ið húshaldsbudgettið (tær 6000 kr.) er dýrtíðarviðgjört.

4) Öll, einstök sum virki, feløg og samtök, skulu gjalda skatt av allari reinvinnu. (Maður skal, um hann keypir eitt skip fyrri 40.000 kr. og selir tað fyrri 400.000, sanniliga ikki sleppa undan at skatta av reinvinnuni 360.000 kr.).

5) Virki og ognarlutir skulu ikki kunna avskrivast við meiri enn hægst 5% av teirra sanna virði. Skip mega tó hava loyvi at leggja ein ávisan pening av til klassingar.

6) Sparikassar, bankar og allar peningastöður skulu verða skyldugar at geva upp fyrri lögtingsins líkningarstovna rentuinntökuna hjá skattaborgarum i viðkomandi peningastovna.

7) Lögtingsins líkningarstovni fær sær serfrøðing i roknskaparkanning og verður at fáa skyldu og heimild til at granska allar handils- og virkisroknskapir og frá viðkomandi at krevja sær til handa öll skjöl og bókur og allar upplýsingar driftini viðvikjandi.

Fyrri at kunna likna skatt við skili, megu menn hava greiðu at ognarviðurskiftunum hjá teim einstöku skattaborgarum.

Skotið verður tí uppá, at lögtingið samtykkir eina ognarskattalóg og skrásetir allar landsins ognir og ognar teirra privat. Ein formúguskatt megu vit eins og öll onnur lond hava. Tað ber ikki til, at steinrikir ongan skatt skulu hava, bara tí teir siga seg onga inntöku hava haft av arbeiði.

Á Føroya Lögtingi,
tann 3. august 1948.
Føroya javnaðarflokkur.

f. v.
P. M. Dam.

Elektroinstallatørur,

sum hevur kommunala installatøreskamen, fær autorisation við Klakksvíkar Elektricitetsvirki frá 1. novbr. 1948.

Umsóknir við frágreiðslu um prógv og læru skulu sendast til Klakksvíkar Elektricitetsvirki áðrenn 1. okt. 1948.

Klakksvík, hin 10. aug. 1948.

S. Petersen,
sóknarstýrisformaður.

Banklán í Bretlandi.

Skuldin í Bretlandi veksur.

Yvirhövur hava fólk litlan kunnleika um, hvussu pundini í Bretlandi hava verið nýtt. Tað frættist knappliga, at pundini vóru so at siga uppi. So frættist, at vit eru komin í pundsskuld, og nú frættist, at Tingið mælir til at taka banklán í Bretlandi stórt 500.000 pund. Undir tingingunum kemur fram, at einans 345.000 pund eru komin til bankarnar av eini sölu fyrra hálvár uppá 745.000 pund. Vit fáa at vita, at útgerðarmaður hevur loyvi at gjalda vörueyp burtur av sölu síni, um hann hevur innflutningsloyvi og gjaldsloyvi frá vatutauviðstöðini.

Ikki batar at gráta um »spildt Mælk«, men fólk kann ikki noktast at hava illgruna um, at ikki verður væl eftiransað við handlinum og við pundunum. Vörumongdin hevur verið stór í landinum, og nógv av vöru, sum ikki beinleiðis er fyrri neyðini. Ivingasamt er, um ikki pund eru farin fyrri óneyðuga vöru. Ein Tingmaður átaladi eisini, at menn hövdu ólógliga pening standandi á konto í Onglandi.

Tað er dýrt at taka stórt útlendskt lán fyrri vanligt vörueyp. Men í lötuni má okkurt gerast. Landinum tørvar livstýðandi vörur, ið ikki fáast uttan fyrri pund. Einans, ið er at gera í framtíðini, er at selja fisk til Bretlands og vinna pund aftur; men ikki minni týðningarmikið er at fáa srranga eftiransan við handlinum, so vit ikki oyðsla útlendskt gjaldoyra og koma okkum í eina vinnuliga vanlukku, sum vit ikki kunna bóta.

Ístrot.

Trot er á nógvum í hesum tíðum. Ikki bert tað, ið menniskjan leggur úr hondum, kann tróta, men eisini natúrin heldur aftur tí, ið ymsa tíðir kann vera ov mikið av. Vatntrot er, og vatntrotið elvir ravmagnstrot, sum so aftur er orsökini til, at skip fáa ikki is úr isvirkinum.

Á Tvøroyri fæst ikki isur, og skipini koma til Havnar eftir isi. Eisini í Klakksvík er ístrot, tí at ravmagnsstreymurin er avbrotin stóran part av degnum.

Politisk evja.

Hetta er eitt slag av evju, sum teir siga rinur væl við, og kann hon tí nýfast sum cement. Hon storknar skjótt og heldur væl, men hon er ring at fáa burtur úr klæðunum — bæði yvirklæðum og undirklæðum. Fleiri her í Føroyum royna at fáa sær heilsölurættindi uppá hesa evju.

Per.

Statsministarin

á Tvøroyri.

Á veg úr aftur Grønlandi var ætlanin hjá »Niels Ebbesen« við Hans Hedtoft statsministara at sigla inn á Tvøroyri.

Tær stóru inntøkurnar.

Tað er sjálvandi, at inntøkurnar í Føroyum yvirhövur hava verið stórrí hési árinu enn frammanundan. Sjúgvurin hevur givið nógv av sær. Fiskiflotin er vaxin, og harav hevur verið meiri arbeiði uppi á landið. Men hevur tann vanligar arbeiðistíðin uppi á landið givið meiri enn til »dagligt breyð«?

Tá ið tosað verður um stórar inntøkurnar hjá arbeiðsmanninum uppi á landi, man atvoldin til inntøkurnar vera hon, at maðurin hevur arbeitt »yvir tíð« ella sunnudagsarbeiði. Og slík viðurskifti eru ikki at rokna sum »normal«. Tað at maður kemur til toliliga góð kor, tá ið hann nærsagt arbeiðir bæði dag og nátt, er ikki at fara eftir. Maður orkar tað ikki leingi, og hugur hansara fyrri øllum óðrum, ið menniskjan tekst við uttan um hitt dagliga arbeiði, doyir burtur. Hann gerst ein maskina.

Tey lagaligastu arbeiðisviðurskifti munnu vera tey, at maður hevur vanligar arbeiðistíð, sum hóska til orku hansara, og at hann av hesi arbeiðistíð kann vinna sær nóg mikið til at liva sum sómir seg menniskjanum.

Arbeiðisloysi er ein banning, men hitt at ársinntökan verður sett á javnt menniskjans orku-evni er ikki minni samfelagskaðin.

Ferskfiskasølan.

	ks.	£
Barðið	390	1282
Njardlingur	466	1625
Örvur	333	711
Havsóki	382	1050
Egholm	540	1707
Eystfelli	543	4076
Alvi	525	1780
Keldan	284	1804